

MONITOR POLSKI

DZIENNIK URZĘDOWY POLSKIEJ RZECZYPOSPOLITEJ LUDOWEJ

Warszawa, dnia 1 grudnia 1967 r.

Nr 65

TREŚĆ:

Poz.:

ZARZĄDZENIA:

- 312 — Ministra Finansów z dnia 20 listopada 1967 r. w sprawie sposobu ewidencjonowania i przechowywania rzeczy znalezionych 651
- 313 i 314 — Ministra Leśnictwa i Przemysłu Drzewnego z dnia 7 października 1967 r. zmieniające zarządzenie w sprawie uznania za rezerwat przyrody 654

OKÓLNIK

- 315 — Ministra Kultury i Sztuki z dnia 21 października 1967 r. zmieniający okólnik w sprawie określenia przedmiotów nie stanowiących dóbr kultury 654

OBWIESZCZENIE

- 316 — Prezesa Narodowego Banku Polskiego z dnia 1 grudnia 1967 r. w sprawie kursów dewiz i pieniędzy zagranicznych 655

312

ZARZĄDZENIE MINISTRA FINANSÓW

z dnia 20 listopada 1967 r.

w sprawie sposobu ewidencjonowania i przechowywania rzeczy znalezionych.

Na podstawie art. 185 Kodeksu cywilnego oraz § 12 ust. 1 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 14 czerwca 1966 r. w sprawie rzeczy znalezionych (Dz. U. Nr 22, poz. 141) zarządza się, co następuje:

§ 1. 1. Ewidencję rzeczy znalezionych na zasadach określonych w niniejszym zarządzeniu prowadzą:

- 1) biura gromadzkich rad narodowych oraz organy administracji finansowej prezydiów rad narodowych osiedli, miejskich rad narodowych w miastach nie stanowiących powiatów i dzielnicowych rad narodowych w miastach wyłączonych z województw,
- 2) organy administracji finansowej prezydiów powiatowych rad narodowych, miejskich rad narodowych w miastach stanowiących powiaty oraz miejskich rad narodowych w miastach wyłączonych z województw.

2. Przepisy zarządzenia dotyczące biur gromadzkich rad narodowych mają zastosowanie również do innych organów wymienionych w ust. 1 pkt 1.

3. Użyte w zarządzeniu określenie „rozporządzenie” oznacza rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 14 czerwca 1966 r. w sprawie rzeczy znalezionych (Dz. U. Nr 22, poz. 141).

§ 2. 1. Ewidencja rzeczy znalezionych powinna być prowadzona w formie księgi oparowanej, posiadającej ponumerowane strony, przesnurowane karty oraz przytwierdzone końce sznura do ostatniej strony pieczęcią lakową lub naklejką z pieczęcią urzędową. Obok pieczęci kierownik organu prowadzącego ewidencję stwierdza cyfrowo i słownie swoim podpisem liczbę stron. Księgę ewidencji rzeczy znalezionych wraz z aktami przechowuje się pod zamknięciem.

2. Każdą rzecz znalezioną należy ewidencjonować w odrębnej pozycji. Jednakże w razie znalezienia kilku lub więcej rzeczy w okolicznościach wskazujących na to, że zostały zgubione przez tę samą osobę (np. rzeczy znalezione w opakowaniu, w teczce itp.), rzeczy te należy ewidencjonować w tej samej pozycji księgi.

3. W każdym roku kalendarzowym numerację pozycji należy rozpoczynać od liczby 1.

4. Po całkowitym załatwieniu sprawy zakreśla się odpowiednią pozycję księgi kolorowym ołówkiem.

§ 3. 1. Biura gromadzkich rad narodowych prowadzą ewidencję znalezionych rzeczy zgłoszonych do tych biur w trybie przewidzianym w § 2 ust. 1 rozporządzenia.

2. Ewidencja prowadzona przez biura gromadzkich rad narodowych powinna zawierać następujące dane:

- 1) liczbę porządkową sprawy,
- 2) datę odebrania zawiadomienia o znalezieniu rzeczy,
- 3) imię, nazwisko i adres znalazcy,
- 4) opis rzeczy znalezionej (rodzaj, ilość),
- 5) miejsce przechowywania rzeczy (np. organ prowadzący ewidencję, Narodowy Bank Polski, znalazca),
- 6) datę wysłania powiadomienia przewidzianego w § 2 ust. 2 rozporządzenia,
- 7) datę wydania rzeczy osobie uprawnionej oraz imię, nazwisko i adres tej osoby,
- 8) datę przekazania rzeczy organowi wymienionemu w § 1 ust. 1 pkt 2,
- 9) uwagi.

3. Zakreślenie w ewidencji danej sprawy jako zakończonej następuje:

- 1) z chwilą wydania rzeczy przechowywanej przez biuro osobie uprawnionej lub jej przekazania organowi wymienionemu w § 1 ust. 1 pkt 2,
- 2) w odniesieniu do rzeczy znajdujących się w przechowaniu u znalazcy — z upływem 2 lat od daty znalezienia; jeżeli przed upływem tego terminu osoba uprawniona złoży oświadczenie, że rzecz odebrała od znalazcy, zakreślenie następuje w dniu przyjęcia takiego oświadczenia.

§ 4. 1. Organy administracji finansowej wymienione w § 1 ust. 1 pkt 2 prowadzą ewidencję rzeczy znalezionych, zgłoszonych do tych organów w trybie przewidzianym w § 1 rozporządzenia, jak również przekazanych tym organom w trybie przewidzianym w § 2 ust. 3 rozporządzenia.

2. Ewidencja prowadzona przez organy administracji finansowej wymienione w § 1 ust. 1 pkt 2 powinna zawierać następujące dane:

- 1) liczbę porządkową sprawy,
- 2) datę odebrania zawiadomienia o znalezieniu rzeczy albo datę otrzymania rzeczy z biura gromadzkiej rady narodowej,
- 3) imię, nazwisko i adres znalazcy,
- 4) opis rzeczy znalezionej (rodzaj, ilość),
- 5) miejsce przechowywania rzeczy (np. organ prowadzący ewidencję, Narodowy Bank Polski, znalazca),
- 6) datę wydania rzeczy osobie uprawnionej oraz imię, nazwisko i adres tej osoby,
- 7) datę przejścia rzeczy na własność Państwa,
- 8) datę przejścia rzeczy na własność znalazcy,
- 9) sposób i datę dokonania likwidacji rzeczy, które przeszły na własność Państwa,
- 10) uwagi.

3. Zakreślenie w ewidencji danej sprawy jako zakończonej następuje:

- 1) z chwilą wydania rzeczy przechowywanej przez organ prowadzący ewidencję osobie uprawnionej lub znalazcy (gdy rzecz przeszła na własność znalazcy),
- 2) w odniesieniu do rzeczy znajdujących się w przechowaniu u znalazcy — z upływem 2 lat od daty znalezienia; jeżeli przed upływem tego terminu osoba uprawniona złoży oświadczenie, że rzecz odebrała od znalazcy, zakreślenie następuje w dniu przyjęcia takiego oświadczenia,
- 3) w odniesieniu do rzeczy, które przeszły na własność Państwa — z chwilą przekazania rzeczy organowi właściwemu do przeprowadzenia likwidacji, a jeżeli organem tym jest organ prowadzący ewidencję — z chwilą zakończenia likwidacji.

§ 5. Organy administracji finansowej, określone w § 1 ust. 1 pkt 2, przechowują otrzymywane z biur gromadzkich rad narodowych powiadomienia, o których mowa w § 2 ust. 2 rozporządzenia, w skoroszytach przeznaczonych na ten cel. Powiadomienia powinny być ułożone w porządku chronologicznym.

§ 6. 1. Dla każdej rzeczy znalezionej, ewidencjonowanej w odrębnej pozycji, zakłada się odrębne akta. Akta powinny zawierać pełną dokumentację dotyczącą odebrania zawiadomienia o znalezieniu, przechowywania rzeczy, przeprowadzenia poszukiwań osoby uprawnionej, wezwania jej do odbioru rzeczy, wezwania znalazcy do odbioru rzeczy, które przeszły na jego własność, wydania lub przekazania rzeczy, wypłaty znaleźnego itp. Jeżeli rzecz znaleziona przeszła na własność Państwa, akta organu administracji finansowej wymienionego w § 1 ust. 1 pkt 2 powinny zawierać również pełną dokumentację w zakresie likwidacji, chyba że do przeprowadzenia likwidacji jest właściwy inny organ.

2. Przy przekazaniu rzeczy przyjętych na przechowanie w trybie przewidzianym w § 2 ust. 3 rozporządzenia biuro gromadzkiej rady narodowej przekazuje właściwemu organowi finansowemu również akta dotyczące tej rzeczy, odnotowując to w ewidencji w rubryce „uwagi”.

§ 7. 1. Organ przechowujący, a w odniesieniu do rzeczy przechowywanych przez biuro gromadzkiej rady narodowej — to biuro powinny czuwać nad utrzymaniem przechowywanych przez nie rzeczy w należytym stanie, a w razie potrzeby dokonywać odpowiednich czynności konserwacyjnych. Pomieszczenia, w których przechowywane są takie rzeczy, powinny być zabezpieczone przed włamaniem i zaopatrzone w niezbędne urządzenia zapobiegające pożarom (gaśnice). W razie braku odpowiednich pomieszczeń można przechowywać rzeczy znalezione w należycie zabezpieczonych szafach lub skrzyniach. Pomieszczenia, w których przechowuje się rzeczy znalezione, należy zaopatrzyć w niezbędne urządzenia do rozmieszczenia tych rzeczy, jak półki, wieszaki, szafy, stojaki itp.

2. Jeżeli właściwość przedmiotu nie stoi temu na przeszkodzie, należy każdą rzecz oznaczyć odpowiednim numerem zgodnym z numerem ewidencji. W miarę możliwości rzeczy należy rozmieszczać w pomieszczeniu według numerów ewidencji.

3. Dostęp do pomieszczeń (szaf, skrzyń) mają jedynie osoby, którym organ przechowujący powierzył pełnienie

czynności związanych z przechowywaniem rzeczy znalezionych, oraz osoby powołane do nadzoru lub kontroli w tym zakresie.

4. W razie znalezienia rzeczy znajdujących się w opakowaniu należy przy przyjęciu na przechowanie dokonać otwarcia opakowania w obecności znalazcy i z czynności tych spisać protokół. W protokole należy opisać wszystkie znajdujące się w opakowaniu przedmioty, a opakowanie przechować łącznie z tymi przedmiotami.

§ 8. 1. W razie znalezienia pieniędzy obiegowych polskich należy sporządzić ich opis przez wymienienie liczby i rodzaju banknotów oraz monet. Po dokonaniu opisu należy wpłacić znalezione pieniądze na rachunek bankowy sum depozytowych zgodnie z przepisami o rachunkowości budżetowej.

2. W razie znalezienia krajowych papierów wartościowych należy je przechowywać w kasie pancерnej, a w braku takiej kasy oddać na przechowanie do najbliższego oddziału Narodowego Banku Polskiego. O znalezieniu imiennej książeczki oszczędnościowej Powszechnej Kasy Oszczędności (PKO) lub spółdzielni oszczędnościowo-pożyczkowej (SOP) należy niezależnie od zawiadomienia wkładcy, jeżeli uprawniona osoba nie zgłosiła się po odbiór książeczki w ciągu dwu tygodni od zawiadomienia jej o znalezieniu, zawiadomić właściwy oddział PKO lub SOP (wystawcę książeczki), podając dokładnie numer (symbole literowe i cyfrowe), serię książeczki oraz imię, nazwisko i adres wkładcy.

3. O znalezieniu książeczki oszczędnościowej na okaziciela należy niezwłocznie zawiadomić wystawcę, podając dokładne oznaczenie książeczki i wysokość stanu oszczędności.

4. O znalezieniu obligacji pożyczki państwowej należy zawiadomić centralę PKO, podając numerację i wartość imienną każdej obligacji.

§ 9. W razie znalezienia złota, monet złotych, platyny, srebra, wyrobów użytkowych ze złota, platyny lub srebra, kamieni szlachetnych, pereł, zagranicznych środków płatniczych lub zagranicznych papierów wartościowych należy przedmioty takie niezwłocznie oddać na przechowanie do najbliższego oddziału Narodowego Banku Polskiego. Do trybu przekazywania tych przedmiotów na przechowanie do czasu wydania przepisów określonych w § 3 ust. 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 8 marca 1967 r. w sprawie zbywania niektórych ruchomości stanowiących własność Państwa lub podlegających sprzedaży przez organy administracji państwowej na podstawie przepisów szczególnych (Dz. U. Nr 9, poz. 41) należy stosować przepisy instrukcji stanowiącej załącznik do zarządzenia Ministra Finansów z dnia 6 lipca 1950 r. w sprawie postępowania z depozytami rzeczowymi (Monitor Polski Nr A-79, poz. 925).

§ 10. 1. Przekazanie rzeczy, o których mowa w § 2 ust. 3 rozporządzenia, może nastąpić bezpośrednio lub przez pocztę. W razie bezpośredniego przekazania znalezionych rzeczy należy sporządzić protokół zdawczo-odbiorczy w dwu egzemplarzach, z których jeden pozostaje w aktach biura gromadzkiej rady narodowej, drugi zaś w aktach organu

przechowującego. W razie przekazania pocztą należy do przesyłki pocztowej dołączyć spis zawartych w niej przedmiotów z przytoczeniem sprawy, której dotyczy.

2. W miastach wyłączonych z województw przekazanie, o którym mowa w § 2 ust. 3 rozporządzenia, następuje:

- 1) w m. st. Warszawie — przez przekazanie rzeczy organowi administracji finansowej do spraw podatków majątkowych i opłaty skarbowej Prezydium Rady Narodowej m. st. Warszawy,
- 2) w innych miastach wyłączonych z województw — przez złożenie rzeczy w składnicy tego organu administracji finansowej prezydium dzielnicowej rady narodowej, który jest właściwy do przeprowadzania likwidacji rzeczy przechodzących na własność Państwa. O złożeniu rzeczy należy zawiadomić jednocześnie na piśmie organ administracji finansowej prezydium miejskiej rady narodowej.

3. Przekazanie rzeczy oddanych na przechowanie do Narodowego Banku Polskiego (NBP) następuje przez zawiadomienie na piśmie właściwego oddziału NBP oraz właściwego organu administracji finansowej o przekazaniu depozytu do dyspozycji tego organu.

§ 11. 1. Sposób przechowywania przedmiotów o wartości naukowej lub artystycznej określają przepisy zarządzenia Ministra Kultury i Sztuki z dnia 20 lutego 1967 r. w sprawie sposobu przechowywania znalezionych przedmiotów o wartości naukowej lub artystycznej (Monitor Polski Nr 14, poz. 69). W razie zawiadomienia biura gromadzkiej rady narodowej o znalezieniu rzeczy, co do której istnieje przypuszczenie, że stanowi przedmiot o wartości naukowej lub artystycznej, biuro to powinno zamieścić o tym wzmiankę w powiadomieniu, o którym mowa w § 2 ust. 2 rozporządzenia.

2. Organ wymieniony w § 1 ust. 1 pkt 2 ewidencjonuje przedmioty o wartości naukowej lub artystycznej do chwili ich odebrania przez osobę uprawnioną, a gdy przeszły one na własność Państwa — do chwili przekazania właściwej instytucji.

§ 12. Przebieg załatwiania spraw dotyczących rzeczy znalezionych, objętych dotychczas prowadzonymi księgami ewidencji rzeczy znalezionych, rejestruje się w dalszym ciągu w tych księgach ewidencyjnych, stosując odpowiednio przepisy niniejszego zarządzenia.

§ 13. Tracą moc:

- 1) zarządzenie nr 97 Prezesa Rady Ministrów z dnia 4 maja 1955 r. w sprawie sposobu przechowywania rzeczy znalezionych (Monitor Polski Nr 41, poz. 403),
- 2) zarządzenie Ministra Finansów z dnia 23 czerwca 1955 r. w sprawie prowadzenia ewidencji rzeczy znalezionych (Monitor Polski Nr 68, poz. 868).

§ 14. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 stycznia 1968 r.

Minister Finansów: w z. J. Kołe